

In memoriam voor Henk van Grevengoed tijdens de herdenkingsdienst op 12 november 2018.

Dag Henk, Lieve Karen, Max en familie van Grevengoed,

Hier sta ik dan ik op jouw verzoek. Toen we elkaar voor het laatst spraken vroeg je of ik namens Lief en Leed van de voetbalvereniging Nunspeet ook iets wilde zeggen. Je zou dat zeer op prijs stellen. Dat kon ik natuurlijk niet weigeren, want ik doe het graag voor jou, maar blijft wel moeilijk.

De vv Nunspeet is in diepe rouw gedompeld, nu wij weer afscheid moeten nemen van een trouw lid van onze vereniging.

Henk, je bent al meer dan 30 jaar lid van onze vereniging. Begonnen in de B-jeugd, daarna 3 jaar bij de A-selectie. Je ging daarna naar de politieopleiding en voetbalde vervolgens in Schiedam, was o.a. lid van het Regionaal Politieteam Utrecht, waar je heel trots over vertelde, omdat je in dat team altijd met veel plezier hebt meegespeeld. Je was ook een sportman in hart en nieren.

Na je verhuizing naar Putten werd je door bekenden uit Nunspeet gevraagd om mee te spelen met het team van Dodo vd Sluis bij het zomerevondvoetbal aan de Schoolweg. Dit vond je prachtig om te doen en zodoende werd je in 1991 weer lid bij vv Nunspeet, eerst bij de Veteranen en later het 40+ voetbal. Inmiddels woonde je ook weer in Nunspeet. Je broer Willem is ook al heel wat jaren lid bij onze club.

Je was een trouw bezoeker van de thuiswedstrijden van Nunspeet 1. Vaak stond je, samen met Richard Drost, op je vaste plek bij de middellijn op de Aart Stiertribune. Ook bij uitwedstrijden stonden jullie vaak langs de lijn.

Enkele kenmerken van jou: een vriendelijk persoon met een blauw-geel hart, een pet op en meestal een sigaartje in de mond, je keek wel eerst de kat uit de boom, (hoorde ook bij je werk) maar maakte ook graag een praatje.

Begin van de zomer kregen we het bericht, Henk is ernstig ziek, slokdarmkanker! Een schok ging door de club, zo'n jong en sportief iemand.

Hoofdsponsor

We hielden telefonisch contact, maar het lukte niet, o.a. door afspraken voor bestralingen om samen met bestuurslid Henk Makkink, jou thuis te bezoeken. Je was steeds vol goede hoop en kon hierna zelfs weer wat zacht voedsel eten, vertelde je trots.

19 september jl kreeg ik een WhatsApp van je.

“Ik ben jullie niet vergeten hoor, wilde weer een afspraak maken, maar nu heb ik van lieve collega’s een 10-daagse vakantie aangeboden gekregen naar Kreta, waar Karen en ik ook getrouwd zijn. Dit gaan we samen met onze zoon Max doen voordat ik met de chemo ga beginnen. Ik neem na de vakantie contact met je op, want het gaat een keer lukken Betty!”

Na de vakantie, waarvan jullie heel erg hebben genoten, werd je erg ziek van de chemo. Je werd opgenomen in het ziekenhuis en we kregen al gauw het bericht dat het heel ernstig was.

Privé moest ik die week ook in hetzelfde ziekenhuis zijn en ben naar je kamer gegaan om afscheid te nemen. Er was al bezoek en ik wachtte met mijn man op de gang. Ineens ging de deur los en jij stond daar. Ik schrok, maar was ook verbaasd, had een heel ziek iemand op bed verwacht. Kom verder riep je, het gaat vandaag heel goed. De fysio komt zo en overmorgen ga ik naar huis. Ik neem geen chemo meer, want de laatste tijd van mijn leven wil ik niet ziek doorbrengen. We hebben met z’n allen nog veel herinneringen opgehaald over voetbal e.d. en je was goed in je doen. Je had samen met Karen een dag eerder alles geregeld voor de begrafenis en dat gaf een rustig gevoel. Je vond het eigenlijk wel jammer, dat je niet even mee kon kijken hoe alles zou verlopen op de begrafenis, zei je lachend.

Karen sprak ik nog een dag voor je overlijden en zij gaf aan dat je die dag in het ziekenhuis een ervaring had, thuis was je alleen maar zieker geworden en al vrij snel moest je opgenomen worden in de Hospice. En dan zo snel al het bericht dat je die dinsdagmorgen vroeg was overleden. Dit had niemand verwacht.

Beste familie van Grevengoed,
de vv Nunspeet zal Henk erg gaan missen. Wij wensen jullie heel veel kracht en sterkte toe dit verlies te kunnen dragen.

Als eerbetoon aan Henk, zal zaterdag 17 november a.s. voorafgaande aan de thuiswedstrijd, een in memoriam uitgesproken worden en 1 minuut stilte gehouden worden. Nunspeet 1 speelt dan met rouwbanden en alle vlaggen op het park hangen halfstok. Ook alle andere senioren en jeugdteams houden bij de uit en thuiswedstrijden 1 minuut stilte voor Henk.

Henk, rust in vrede !!!!!!!!!!!